

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26754

гр. София, 11.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

като разгледа дело номер **11159** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.126 и сл. от АПК вр.чл.266, ал.3 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/.
Образувано е по жалба на К. М. К., ЕГН [ЕГН] чрез пълномощника му –адв. Г. В. против Решение № КЛ-39/16.10.2024 г. на Комисията по прозрачност по Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/, с което е отхвърлена като процесуално недопустима и е оставена без разглеждане жалба с вх. № 111-6400/27.08.2024 г. срещу Решение № НСР-33295/28.12.2023 г. на НСЦРЛП. С последното решение се допуска промяна, свързана с реда на заплащане на лекарствен продукт, считано от 01.04.2024 г., включва в Приложение № 1 „Лекарствени продукти, предназначени за лечение на заболявания, които се заплащат по реда на Закона за здравното осигуряване“ на Позитивния лекарствен списък за лекарствения продукт Nplate Powder and solvent for solution for injection 250 mcg 1 vial +1 pre-filled syringe +1 vial adapter +1 needle+1 syringe +4 alcohol pads, с притежател на разрешението за употреба Amgen Europe B.V., Н..

В жалбата са изложени твърдения, че неправилно и незаконосъобразно Комисията по прозрачност е приела, че само притежателят на разрешението за употреба представлява заинтересовано лице по смисъла на чл.83, ал.1 от АПК и само той има правен интерес от последиците на решението. Сочи се, че нормата на чл.147, ал.1 от АПК предвижда правото да оспорват административните актове на лицата, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от тях. Правният интерес бил налице винаги, когато актът засяга пряко и непосредствено правната сфера на лицето, като отнема, изменя или ограничава права, или създава задължения.

Жалбоподателят К. страдал от идиопатична тромбоцитопения, като се лекувал в „Специализирана болница за активно лечение на хематологични заболявания“ ЕАД с продукта Nplate Powder and solvent for solution for injection 250 mcg 1 vial +1

pre-filled syringe +1 vial adapter +1 needle+1 syringe +4 alcohol pads.

За всеки един пациент, ползващ посочения продукт бил налице сложен процес на определяне на дозата, зависещ от извършването на ежеседмични изследвания и пряко наблюдение на медицински специалист – хематолог. Дозата на продукта се определяла ежеседмично на база възраст, тегло и състояние на пациента, което поставяло изискването за редовен контрол от хематолог и провеждане на съответното индивидуално прецизиране на дозата за всеки пациент. След стартиране на лечението, всяка седмица в специализираната болница се изследвала пълната кръвна картина, за да се определи точната доза, необходима за следващата седмица от хематолог.

С атакуваното решение била направена промяна в начина на предписване и приложение на продукта от болнична в аптечна среда, което сериозно нарушавало пациентските права на жалбоподателя, тъй като съответните процедури не можело да се извършат извън болнично заведение, без пряко наблюдение от специалист хематолог. Ето защо, жалбоподателят счита, че притежава пряк и непосредствен интерес за обжалване на процесното решение, поради което отправя молба към съда да отмени същото и да върне преписката на Комисията по прозрачност по Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, за ново произнасяне. Претендира присъждане на направените разноски в производството за адвокатско възнаграждение. Ответникът по жалбата при изпращане на административната преписка в съда не изразява становище по допустимостта и основателността на същата.

Съдът, след като взе предвид изложените аргументи в жалбата и приложените по делото писмени доказателства приема следното от фактическа страна:

Административното производство пред Комисията по прозрачност е започнало по подадена от К. М. К. жалба с вх. № 111-6400/27.08.2024 г. чрез процесуалния му представител адв. Г. В. срещу Решение № НСР-33295/28.12.2023 г. на НСЦРЛП, с което се допуска промяна, свързана с реда на заплащане на лекарствен продукт, считано от 01.04.2024 г., включва в Приложение № 1 „Лекарствени продукти, предназначени за лечение на заболявания, които се заплащат по реда на Закона за здравното осигуряване“ на Позитивния лекарствен списък за лекарствения продукт Nplate Powder and solvent for solution for injection 250 mcg 1 vial +1 pre-filled syringe +1 vial adapter +1 needle+1 syringe +4 alcohol pads, с притежател на разрешението за употреба Amgen Europe B.V., Н..

Притежателят на разрешението за употреба бил уведомен на 28.12.2023 г. по електронен път по реда на чл.61 от АПК за постановяване на Решение № НСР-33295/28.12.2023 г. на НСЦРЛП, като не е обжалвал същото в законоустановения 14- дневен срок за това.

Комисията по прозрачност е приела, че в конкретния случай е сезирана с жалба от гражданин, който не притежава качеството на заинтересовано лице по смисъла на чл.83, ал.1 от АПК, тъй като не е адресат на решението на НСЦРЛП.

На следващо място, е прието, че жалбата е подадена след изтичане на преклузивния срок по смисъла на чл.84, ал.1 от АПК и чл.8 от Правилника за условията и реда за работа на Комисията по прозрачност по ЗЛПХМ, след като обжалваното решение е влязло в сила.

С атакуваното в настоящото съдебно производство решение № КЛ-39/16.10.2024 г. на Комисията по прозрачност е отхвърлена като процесуално недопустима жалбата на К. К. срещу Решение № НСР-33295/28.12.2023 г. на НСЦРЛП и същата е оставена без разглеждане.

Решението е получено срещу подпис от пълномощника на жалбоподателя К. на 22.10.2024 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, съдът приема от правна страна следното:

При извършена служебна проверка по чл. 159 от АПК, настоящият съдебен състав намира така депозираната жалба за ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА по следните съображения:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.266 от ЗЛХПМ – комисията по прозрачност, на която е изпратена преписката на основание чл.92, ал.1 от АПК.

Съгласно чл. 149, ал. 3 от АПК, когато актът е бил оспорен по административен ред, 14-дневният срок за оспорването му започва да тече от съобщението, че по-горестоящия административен орган се е произнесъл с решение, а ако органът не се е произнесъл - от крайната дата, на която е следвало да се произнесе.

В случая, жалбоподателят К. М. К. се е възползвал от възможността да обжалва решението на НСЦРЛП пред Комисията по прозрачност, като на 27.08.2024 г. е депозирал жалба. На основание чл. 92, ал. 1 от АПК, жалбата, ведно с административната преписка е изпратена на Комисията по прозрачност, като е заведена в административно-информационната система на Министерство на здравеопазването под рег. № КП-00-29/30.08.2024 г.

Съгласно чл. 97, ал. 1 от АПК Комисията по прозрачност е следвало да се произнесе в едномесечен срок от получаване на преписката, т.е. до 30.09.2024 г. Комисията не се е произнесла в този срок, поради което след тази дата за оспорващият е започнал да тече 14-дневния срок за оспорване на акта по съдебен ред, който е изтекъл на 14.10.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство е депозирана едва на 04.11.2024 г., след произнасянето на Комисията по прозрачност с Решение № КП-39/16.10.2024 г.

При последващо късно произнасяне с изричен акт на по-горестоящия административен орган, с който се отхвърля жалбата срещу първоначално издадения административен акт, не започва да тече нов срок за съдебно обжалване. Това разбиране следва от характера на сроковете за обжалване по чл. 149, ал. 3 АПК, които са преклузивни, и с изтичането или неоспорването им първоначалният административен акт влиза в сила. Спазването на преклузивния срок за обжалване е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата и затова задължение на съда е да следи за него. Изтичането на срока по чл. 149, ал. 3 АПК води като последица погасяване правото на оспорване, което е субективно процесуално право. Преклузивните срокове, каквото е правото на оспорване, не могат да бъдат продължавани от съда по негова преценка, тъй като те са от категорията на погасителни срокове, като в определени от закона случаи могат само да бъдат удължавани или възстановявани.

Компетентният административен орган по смисъла на чл. 81 от АПК може да се произнесе и след изтичане на законоустановения срок, т. е. това негово правомощие, макар да е обвързано със срок, не възпрепятства възможността да издаде акта си и след изтичане на определения от закона срок. Произнасянето извън предвидените в закона срокове обаче не означава, че се поражда правото на жалба в нов срок, извън посочения в чл. 149, ал. 3 от АПК. Ако се приеме обратното, то разпоредбата на чл. 149, ал. 3, предл. 2 от АПК би била неприложима. Късното произнасяне на посочения

орган не създава за адресата на акта благоприятни последици, предвид непредвидимостта относно действията по произнасяне на компетентния административен орган, а и законодателят е предвидил правото му на жалба след изтичане на крайния срок, в който е следвало да се произнесе по-горестоящият орган. Както непроизнасянето на по-горестоящия административен орган, така и късното му произнасяне след изтичане на предвидения за това в закона срок, не санират просрочието на жалбата срещу административния акт по съдебен ред, тъй като пропускането на срока по чл. 149, ал. 3 от АПК погасява субективното право на жалба. В този смисъл е ТР № 6 от 30.06.2015 г. на ВАС по т. д. № 4/2013г., ОСС, I и II колегия, с което съдът е длъжен да се съобрази.

В конкретния казус не се установят и предпоставките за прилагане на удължения срок за обжалване по чл. 140, ал. 1 от АПК, доколкото в оспореното решение № НСР-33295/28.12.2023 г. на НСЦРЛП изрично е посочено, че подлежи на обжалване както по административен ред –пред Комисията по прозрачност към Министерски съвет, така и по съдебен ред – пред Административен съд София –град в 14 - дневен срок от съобщаването му. В жалбата не са изложени доводи за нищожност, поради което и не може да се приложи нормата на чл. 149, ал. 5 от АПК.

По изложените аргументи и на основание чл. 159, т. 5 от АПК, Административен съд София-град, 29-и състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на К. М. К. против Решение № КЛ-39/16.10.2024 г. на Комисията по прозрачност по Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 11159/2024 г. по описа на Административен съд София-град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с частна жалба в 7 –дневен срок от получаване на съобщенията от страните.

СЪДИЯ: